

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy sprzeczne jest z art. 56 WE, by osoba fizyczna podlegająca nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Niemczech nie mogła od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym w Niemczech odliczyć straty z tytułu najmu i dzierżawy nieruchomości położonej w innym państwie członkowskim — w przeciwieństwie do straty powstałej w związku z nieruchomością położoną w Niemczech?
- b) Czy ma przy tym znaczenie okoliczność, że osoba fizyczna samodzielnie dokonała inwestycji w nieruchomość, czy też należy stwierdzić naruszenie również wtedy, gdy osoba fizyczna stała się właścicielem nieruchomości położonej w innym państwie członkowskim w drodze dziedziczenia?
- 2) Czy sprzeczne jest z art. 56 WE, by osoba fizyczna podlegająca nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Niemczech mogła przy ustaleniu dochodów z tytułu najmu lub dzierżawy nieruchomości położonej w innym państwie członkowskim zastosować jedynie zwykłe odpisy amortyzacyjne, podczas gdy w przypadku nieruchomości położonych w Niemczech może zastosować zwiększone, degresywne odpisy amortyzacyjne?
- 3) W przypadku udzielenia na pytania 1 i 2 odpowiedzi przeczącej: Czy sporne przepisy krajowe naruszają swobodę przemieszczania się, która wynika z art. 18 traktatu WE?

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-36/08)**

(2008/C 92/29)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Zavvos i H. Støvlbaek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że przyjmując i utrzymując w mocy przepisy takie jak art. 29 ust. d.1 i d.2 ustawy 3209/03 (dziennik rządowy 304 A), które nie są zgodne z art. 30, 31 i 36 dyrektywy 93/16/EWG⁽¹⁾ oraz nie wycofując dyplomów wydanych z naruszeniem warunków wymienionych w tej dyrektywie, Republika Grecka uchybiła swoim zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 30, 31 i 36 tej dyrektywy,

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Według Komisji, lekarze wymienieni w art. 29 ust. d.1 i d.2 ustawy 3209/03 posiadają prawa nabyte w rozumieniu art. 36 dyrektywy Rady 93/16/EWG; z tego względu są uprawnieni do wykonywania działalności w charakterze lekarzy w ramach krajowego systemu zabezpieczenia społecznego i należy wydać im zaświadczenie poświadczające ich prawa nabyte. Przyznanie specjalności lekarza ogólnego bez wymogu odbycia przez zainteresowanych kształcenia specjalnego w tej dziedzinie jest sprzeczne z art. 30 i 31 dyrektywy. W rezultacie władze greckie są zobowiązane wycofać dyplomy, które zostały wydane z naruszeniem warunków dodatkowych dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z dnia 7 lipca 1993 r., str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal London (Zjednoczone Królestwo) w dniu 31 stycznia 2008 r. — RCI Europe przeciwko Commissioners of HM Revenue and Customs**(Sprawa C-37/08)**

(2008/C 92/30)

*Język postępowania: angielski***Sąd krajowy**

VAT and Duties Tribunal London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: RCI Europe

Strona pozwana: Commissioners of HM Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

1. Jakie czynniki należy wziąć pod uwagę w kontekście usług świadczonych przez skarżącą w zamian za:

- opłatę wpisową,
- opłatę subskrypcyjną, oraz
- opłatę za zamianę,

uiszczane przez członków należącego do skarżącej Weeks Scheme, w celu ustalenia, czy usługi te są „związane z” nieruchomościami w rozumieniu art. 9 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy VAT⁽¹⁾ (obecnie art. 45 dyrektywy 2006/112⁽²⁾)?

2. Jeśli którakolwiek lub wszystkie z usług świadczonych przez skarżącą są „związane z” nieruchomościami w rozumieniu art. 9 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy VAT (obecnie art. 45 dyrektywy 2006/112), to czy nieruchomością, z którą związana jest każda z usług lub wszystkie z nich, jest nieruchomość wniesiona do puli, nieruchomość, o którą wystąpiono w zamian za nieruchomość wniesioną do puli, czy też obie te nieruchomości?
3. Jeśli którekolwiek z tych usług są „związane z” obiema nieruchomościami, jak należy zaklasyfikować te usługi zgodnie z szóstą dyrektywą VAT (obecnie dyrektywą 2006/112)?
4. Jak w świetle rozbieżnych rozwiązań przyjętych przez różne państwa członkowskie należy zgodnie z szóstą dyrektywą VAT (obecnie dyrektywą 2006/112) charakteryzować przychód z „opłaty za zamianę” uzyskiwany przez podatnika z następujących usług:

— ułatwiania zamiany wakacyjnych praw do korzystania przysługujących członkowi systemu prowadzonego przez podatnika na wakacyjne prawa do korzystania przysługujące innemu członkowi tego systemu, lub

— umożliwienia uzyskania praw do korzystania z pomieszczenia mieszkalnego nabytego przez podatnika od podlegających opodatkowaniu osób trzecich w celu uzupełnienia puli pomieszczeń mieszkalnych udostępnianej członkom tego systemu?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

(²) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Bilbao (Hiszpania) w dniu 5 lutego 2008 r. — Asturcom Telecomunicaciones S.L. przeciwko Cristinie Rodríguez Nogueirze

(Sprawa C-40/08)

(2008/C 92/31)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Bilbao

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asturcom Telecomunicaciones S.L.

Strona pozwana: Cristina Rodríguez Nogueira

Pytanie prejudycjalne

Czy ochrona konsumentów wynikająca z dyrektywy Rady 93/13/EWG (¹) z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich wymaga, by sąd rozpoznający wniosek o egzekucję dotyczący ostatecznego wyroku sądu polubownego, wydane bez stawiennictwa konsumenta, zbadał z urzędu nieważność zapisu na sąd polubowny, a w następstwie tego uchylił wyrok sądu polubownego uznawszy, że rzeczony zapis zawiera nieuczciwy warunek umowy działający na niekorzyść konsumenta?

(¹) Dz.U. 1993 L 95, str. 29.

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-41/08)

(2008/C 92/32)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. van Beek i P. Ondrůšek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania

— stwierdzenie, że nie ustanawiając (wszelkich) przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 86/378/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w systemach zabezpieczenia społecznego pracowników (¹), a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o tych przepisach, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 12 tej dyrektywy oraz art. 54 aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej,